

زیر در ختان زیتون

دی‌سی‌پی بازیینی رایگان شد

● **گروه هنر:** لایبراتور «پیشگامان سینمای آریا» در پی توصیه کانون کارگردانان به سینماگران مبنی بر ارائه کپی فیلم‌های جدید به صورت DCP بازیینی»، آمادگی خود را برای ارائه مجانی DCP های بازیینی اعلام کرد. در پی سرقت نسخه فیلم‌های ایرانی، چندی پیش کانون کارگردانان سینمای ایران با انتشار متنی به تمامی سینماگران توصیه کرد برای حفظ امنیت فیلم‌ها و جلوگیری از سوءتفاهم، از دادن هرگونه نسخه DVD یا اشکال دیگر که به راحتی امکان تکثیر دارد به دفتر جشنواره و شورای پروانه نمایش خودداری کنند. هومان شیدرنگ، مدیر اجرایی لایبراتور پیشگامان سینمای آریا، دراین‌باره گفت: «برای حفظ امنیت فیلم‌ها و جلوگیری از قاچاق و اقدام درست کانون کارگردانان سینمای ایران برای احترام به سینماگران، لایبراتور پیشگامان سینمای آریا از این پس تمام DCP‌های بازیینی با کد رم‌دار را به صورت رایگان تولید خواهد کرد و هیچ هزینه‌ای از صاحبان فیلم برای DCP‌های بازیینی مربوط به سازمان سینمایی و دفتر جشنواره دریافت نخواهد کرد». شیدرنگ در پایان افزود: «ارائه نسخه DCP بازیینی اقدامی بجا در جهت حرفه‌ای‌شدن سینماست و امیدواریم این حرکت پیشگامان سینمای آریا در دستورالعمل تمام سینماگران قرار گیرد».

«ما که هستیم» کلید خورد

● **گروه هنر:** فیلم «ما که هستیم»، به نویسندگی، کارگردانی و تهیه‌کنندگی «ابوالحسن کیوان» جلوی دوربین رفت. به گزارش مدیر رسانه‌ای پروژه، فیلم‌برداری فیلم سینمایی «ما که هستیم» مدتی است آغاز شده و تهران، دماوند و شیراز لوکیشن‌های اصلی این فیلم هستند. ابوالحسن کیوان، نقاش، مجسمه‌ساز، معمار و فیلم‌ساز ایرانی است که سال ۱۳۵۸ از دانشگاه «هنر» در تهران فارغ‌التحصیل شد و بعد از مهاجرت به استرالیا، در دانشگاه «تیف کالج» به تحصیلات خود ادامه داد. کیوان فعالیت هنری خود را سال‌ها قبل از ورود به دانشگاه، یعنی سال ۱۳۴۸ در رشته‌های پوستر و پلاکارد سینما آغاز کرد. او در آن زمان، کارهای تبلیغاتی شرکت‌های بین‌المللی پخش فیلم در ایران مثل «کلیمپا»، «برادران وارنر» و «مترو گلدن مایر» را برعهده داشت. بعضی از فیلم‌های این فیلم‌ساز ایرانی در جشنواره‌های کشورهای مختلف دنیا برنده جایزه شده‌اند. فیلم «B & A» که در استرالیا ساخته و در سال ۲۰۱۴ در فستیوال کن پذیرفته شد، همچنین فیلم او با عنوان «مهاجرت» در سال ۲۰۱۸ برنده دو «مدال» از

فستیوال فیلم «کلکته» در هند شد. فیلم «مهاجرت» در شش فستیوال تا مرحله Official selection پیش رفت. در خلاصه داستان فیلم جدید ابوالحسن کیوان آمده است: «مردی ناامید که فکر می‌کند جامعه موقعیت مناسبی برای شکوفایی استعدادهایش در اختیار او نگذاشته و عمرش به بطلات و بوچی گذشته است، پس از مرگ مادرش با بحرانی تازه روبه‌رو می‌شود و می‌فهمد که پدر و مادر واقعی‌اش انتهایی نیستند که او را بزرگ کرده‌اند. او از این زمان کنج‌کاونه به همراه همکار و دوستش در پی پیداکردن پدر و مادر و هویت واقعی‌اش می‌رود و در میانه ماجرا اتفاقات عجیبی برایش رقم می‌خورد».گروه بازیگران این فیلم را افشین نخعی، مهدی خان‌احمدی، رایا نصیری، نینا بزرگر، شیمیا الیهیگی، رضا بزرگر، الهه پوررستمی و معصومه دشتی تشکیل می دهند.

پاسخ جشنواره کودک به ابهامات شفاف‌سازی

● **گروه هنر:** روابط‌عمومی سی‌ودومین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان در پی برخی اخبار رسانه‌ای درباره انتشار گزارش مالی این جشنواره توضیحاتی را منتشر کرد. در بخشی از این جوابیه آمده است: «۱- سی‌ودومین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های کودکان و نوجوانان براساس «هزینه‌بایی بر مبنای فعالیت» انجام شده است و درمقایسه با ادوار گذشته جشنواره نه‌تنها افزایش هزینه قابل توجهی نداشته بلکه به نسبت افزایش تورم و چالش‌های اقتصادی سال جاری، بر اساس مستندات موجود، در بسیاری موارد همراه با کاهش و صرفه‌جویی بوده است. ۲- نمایندگان محترم افکار عمومی توجه دارند که گزارش‌های مالی ارائه‌شده مثل هر گزارش مالی دیگری در یک جشنواره سینمایی، برمبنای «تعداد روز عملکرد» و «تعداد نیروی انسانی فعال در هر بخش» قابل تحلیل است. ۳- صورت‌های مالی اساسی بنیاد سینمایی فارابی و جشنواره فیلم کودک که طبق استانداردهای حسابداری در پایان هر سال مالی تنظیم و ازسوی حسابرس مستقل حسابرسی می‌شود، قاعده مشخص و استنادداری دارد. اما خبرنگاران و اهالی محترم رسانه، می‌توانند خوانوشی براساس نگاه و سلیقه خود به این گزارش‌ها داشته باشند؛ در عبارت دیگر، فرمت ارائه گزارش و «درج عناوین کلی» در گزارش مذکور، سبب شده تا «دوستانی که چه‌پسا عامدانه، به‌دنبال «حاشیه‌سازی» هستند، این عناوین و اعداد را مبنای مطالبه قرار دهند».

گروه هنر: آسوشیتدپرس فیلم «کپی برابر اصل»، به کارگردانی عباس کیارستمی را به‌عنوان یکی از ۱۰ فیلم برتر یک دهه گذشته سینمای جهان انتخاب کرد.

به گزارش ایسنا، در این فهرست فیلم «کپی برابر اصل» محصول سال ۲۰۱۰ میلادی و ساخته عباس کیارستمی با بازی «ژولیت بینوش» در رتبه هشتم و بالاتر از فیلم «درون لوین دیویس»، ساخته «برادران کوئن» و «هتل بزرگ بوداپست»، به کارگردانی «وس اندرسون» جای گرفته است. «کپی برابر اصل» اولین نمایش جهانی خود را در شصت‌وسومین جشنواره فیلم کن به‌عنوان یکی از نامزدهای نخل طلا (فیلم‌های پخش رقابتی اصلی) تجربه کرد و مورد توجه و تحسین منتقدان قرار گرفت و جایزه بهترین بازیگر زن جشنواره را نیز برای بازیگر فرانسوی، ژولیت بینوش» به ارمغان آورد.

آسوشیتدپرس در توصیف فیلم «کپی برابر اصل» آورده است: «کپی برابر اصل» آیا یک داستان می‌تواند حقیقت داشته باشد؟ این پرسشی است که

از «عبدالله باکیده» تجلیل شد

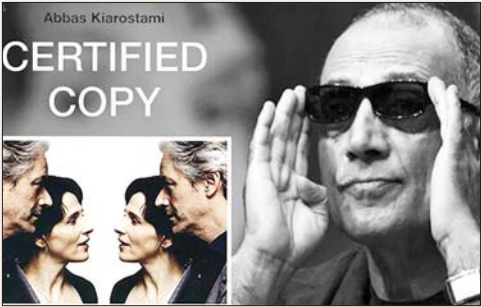
ما همه عاشق سینما هستیم

گروه هنر: «شب عبدالله باکیده» با همت کانون کارگردانان سینمای ایران و با همکاری بنیاد سینمایی فارابی و فیلم‌خانه ملی ایران در سالن زنده‌یاد کارستمی برگزار شد. در ابتدا امیرشهاب رضویان، کارگردان سینما و همشهری عبدالله باکیده گفت: «عبدالله باکیده سینماگر خوبی از همدان است و همیشه افتخار ما بوده». او در ادامه با اشاره به خاطراتی از همسایگی با باکیده افزود: «ما خاطرات خوبی در آن خانه داشتیم و همیشه عاشق این بودم که عبدالله باکیده قصه‌های آن خانه را برای من تفسیر کند. شکل‌گیری فیلم‌سازی در همدان وامدار عبدالله باکیده است که فیلم‌ساختن را دوست داشت و به تهران آمد و شعبه‌ای از سینمای آزاد را راه انداخت. اوسینمای آزاد همدان را ساخت و هنوز یاد و خاطره او در آنجا هست». در ادامه محسن امیریوسفی، رئیس کانون کارگردانان عنوان کرد: «فیلم کوتاه زیارت، ساخته عبدالله باکیده، همچنان یکی از الگوها در حوزه فیلم کوتاه است. شروع کار ایشان از سینمای آزاد بود و هنوز همین نگاه مستقل و متفاوت در فیلم‌های او وجود دارد. برگزاری این مراسم با عنوان بزرگداشت به معنی پایان کار یک فیلم‌ساز یا تجلیل از او برای یک عمر فعالیت نیست، بلکه امیدواریم شروعی بر ادامه فعالیت فیلم‌سازان ازجمله عبدالله باکیده باشد».علی سبزواری کارگردان، نیز گفت: «اولین همکاری من با عبدالله باکیده در سال ۶۰ و در فیلم «دیده‌بان» حاثمی‌کوا بود. باکیده در آن فیلم مدیر تولید بود. چیزهایی که در آن فیلم و در همکاری با عبدالله باکیده می‌دیدم برای من جالب و جذاب بود. ویژگی بسیار بارز او این بود که فیلم‌سازی را در جنبه تولید نمی‌دید و همواره تولید را در کنار کیفیت فیلم می‌دید. ناصر غلامرضایی نیز با ابراز خوشحالی به دوستی خود با عبدالله باکیده به مدت پنج دهه گفت: «عبدالله باکیده مانند یک برادر بزرگ برای من عزیز است. اگر فکر باشد میان صدها فیلمی که در سینمای آزاد ساخته شده است، ۵۰ فیلم را انتخاب کنیم، به طور حتم یک یا دو فیلم از عبدالله باکیده در آن حضور دارد. من فیلم «جاقو»، از انتخاب می‌کنم که متأسفانه در دسترس نیست و در خارج از کشور گم شده است یا فیلم «زیارت» که متأسفانه فرصت نمایش مجدد این آثار از ما دریغ شد».در ادامه مجید قاری‌زاده به روی صحنه آمد: «فیلم

هنر

فیلم عباس کیارستمی در میان ۱۰ فیلم برتر دهه اخیر سینما

در فیلم کیارستمی به آن پرداخته شده و داستان آن درباره یک فروشنده عتیقه‌جات (با بازی ژولیت بینوش) و یک نویسنده (با بازی ویلیام شمل) است که درباره ماهیت اصالت در هنر و آنچه درواقع یک بازی‌افرینی است با

از «اکبر زنجانیور» تجلیل شد

ما مخلص فردوسی هستیم

گروه هنر: آیین نکوداشت اکبر زنجانیور، بازیگر و کارگردان پیش‌کسوت، به همراه اکران مردمی انیمیشن سینمایی «آخرین داستان»، به کارگردانی اشکان رهگذر، با حضور آخرین سینمائی «آخرین داستان»، درباره اکبر زنجانیور سیامک اطلسی، نوید محمدزاده، تینا پاکروان، اکثای براهنی، مهدی گلستانه و الهام پناه‌آزاد برگزار شد. این مراسم روز یکشنبه، ۲۴ آذر ۱۳۹۸ در پردیس سینما گالری ملت برگزار شد. اشکان رهگذر، نویسنده و کارگردان انیمیشن سینمایی «آخرین داستان»، اجرای این مراسم را برعهده داشت. سعید پورصمیمی، بازیگر پیش‌کسوت، درباره اکبر زنجانیور گفت: «صحبت‌کردن درباره استاد زنجانیور کمی مشکل است، چون هم ابعاد کاری‌اش زیاد است و هم من با ایشان افتخار همکاری نداشتم. من و آقای زنجانیور هم‌دانشکده‌ای بودیم؛ یعنی از سال ۱۳۴۴ که در دانشگاه تهران رشته تئاتر باز پیش‌کسوت، دربارۀ اکبر زنجانیور گفت: «صحبت‌کردن با او ادامه داد: «زمانی که ما به دنبال بازیگری رفتم، دوران بی‌روغنی هنر نمایش بود. یادمان باشد که در آن دوره نه تئاتر-شهری بود، نه سنگلج و نه تالار وحدت. اصلا نمی‌دانم ما برای چه به دنبال این کار رفته بودیم، چراکه در آن سال‌ها یک‌سری کار بازاری مانند آنچه در لاله‌زار اتفاق می‌افتاد داشتیم، ولی به دنبال تئاتر واقعی رفتن فقط عشق می‌خواست، نه هیچ چیز دیگری که استاد زنجانیور نشان داد به خوبی این عشق را دارد».

پورصمیمی عنوان کرد: «در آن سال‌ها بسیاری در کنار ما بودند که به‌مرور این کار را رهاکردند. امروز که به آن نسل نگاه می‌کنم، می‌بینم فقط چند نفر در این حرفه باقی مانده‌اند، چون بسیار سخت بود و همه تحملش را نداشتند. یکی از سختی‌هایش بدنامی بود». او با بیان اینکه اکبر زنجانیور نشان داد که مرد واقعی بازیگری است، گفت: «فقط کافی است به کارنامه کاری‌اش نگاهی بیندازیم تا ببینیم که در مهم‌ترین و ماندگارترین کارهای آن سال‌ها همکاری داشته است. در سال‌های بعدی هم به‌عنوان کارگردان کارهایی انجام می‌دهد که باز هم بسیار بالارزش است».

پورصمیمی با تأکید بر اینکه جدا از مسئله تکنیک و حرفه، فرهنگ بازیگری هم مسئله مهمی است، توضیح داد: «کسانی که می‌خواهند در این عرصه ماندگار و تأثیرگذار شوند، باید فرهنگ این هنر را هم داشته باشند

در مراسم بزرگداشت زنده‌یاد باغچه‌بان، فیلم «بی‌صدا حلزون» معرفی شد

حرکتی مثبت در حمایت از مخاطبان ناشنوا

در این فیلم سعی کردم فرهنگ زیبا و آداب و رسوم ناشنوایان را به تصویر بکشم. از این فرصت استفاده می‌کنم و از جامعه شنواهای کشور درخواست می‌کنم بیایم از این پس در دایره لغات‌مان کلمه منجن از فکر و ذهنیت سنتی‌مان نسبت به جامعه ناشنوایان که از گذشته وجود داشته است، استفاده و تکرار نکنیم و نسبت به این عزیزان فقط از کلمه ناشنوا و ناگویا استفاده کنیم». وی در ادامه از مؤسسه آلتون شنوا و مدیرعامل این مجموعه و پرسنل آن و همچنین مشاور علمی این مجموعه دکتر نیما رضازاده تشکر کرد که بسیار تلاش کردند تا این فیلم ساخته شود و خطاب به ناشنوایان حاضر در مراسم گفت: امیدوارم شما با استقبال‌تان از این فیلم و توصیه آن به دوستان و آشنایان خود کمک کنید که در آینده کارگردان‌ها و سرمایه‌گذاران مختلف برای ساختن چنین فیلم‌هایی ترغیب شوند. زدفولی‌زاده ضمن تشکر و قدردانی از مرتضی شایسته و عوامل و بازیگران فیلمش، گفت: «برای ساخت این فیلم زحمات زیادی کشیده شده و هزینه زیادی صرف شده است تا دنیای ناشناخته‌ای که برای خیلی از شنواه‌ها در ارتباط با ناشنواه‌ها وجود دارد، در بستر یک قصه اجتماعی جذاب شناخته شود». در بخش دیگری از این مراسم مرتضی شایسته، مدیر مؤسسه پخش هدایت فیلم و تهیه‌کننده فیلم «بی‌صدا حلزون»، گفت: این فیلم با همت و پشتکار بهرنگ زدفولی‌زاده که دغدغه ساختن این فیلم را داشت و با تلاش و کوشش بسیار ساخته شد تا به جشنواره فیلم فجر برود. چا دارد از مهندس بافکار و دکتر رضازاده و مجموعه آلتون شنوا صمیمانه تشکر کنم زیرا اگر این دوستان نبودند و حمایت نمی‌کردند، این فیلم ساخته نمی‌شد.

جشنواره سینما-حقیقت

نگاهی به «جایی برای فرشته‌ها نیست»
چالش‌های نگاه حذفی به ورزش زنان
رسول نظرزاده
● فیلم «جایی برای فرشته‌ها نیست»، ساخته سام کلانتری در نگاه اول فیلم مستند ورزشی درباره مشکلات آماده‌شدن تیم هاکی دختران ایران برای بازی‌های آسیایی است که مثل دیگر فیلم‌هایی از این نوع قرار است درباره نوع سالن و زمان تمرین‌ها و ارتباط اعضای گروه با هم تا انتخاب مربی و شرایط مالی تیم و... اطلاعاتی به مخاطب بدهد، اما همین موضوع به‌ظاهر ساده در ایران که ورزش زنان و دختران با مشکلات و حاشیه‌های بسیار همراه است، قابلیت این را دارد که به‌سرعت به فیلمی انتقادی و روان‌شناسانه تبدیل شود. مسائلی که کارگردان را در انتخاب نوع نگاه فیلم به چالش کشانده است. فیلم از پرداختن به مسائل سیاسی و محدودیت‌های ایدئولوژیک و انتقاد به نگاه مدیران و... برای ورزش دختران گذشته است و نمی‌خواهد چندان بر خط قرمزها تمرکز کند، به جای آن تمرکز را بر تأثیر همه این محدودیت‌ها از دوران کودکی، خانواده تا مدرسه و اجتماع بر روی روحیه و مسائل اکنون روانی دختران در تیم گذاشته است. آنچه موجب شکست پیش از مسابقه در دختران شده همین احساس سرخوردگی و شکست روانی است که به‌ویژه در مقایسه با شرایط تیم دختران کشورهای دیگر در آنها به وجود آمده است.

فیلم از هنگام ورود یک کارگردان و روان‌شناس به تیم دختران هاکی آغاز می‌شود و همگام با او یک‌به‌یک با شرایط و مشکلات ناگفته دختران آشنا می‌شویم. مشکلاتی که از آنها به‌جای تلاش جنگجویون و کوتانه‌نیامدن، افرادی درون‌گرا و ناامید به وجود آورده که کار روان‌شناس را برای دورانداختن این تصویر ذهنی از خود و جایگزینی آن با انسانی پراکنیزه، به چالش اساسی کشانده است. فیلم به جست‌وجوی این زمینه‌ها چشم مخاطب را به سوی نگاه خانواده‌ها و شرایط زیستی آنها و چشم‌انداز آینده دختران می‌برد و با چند نفر از افراد اصلی خانواده آنها و تغییر در نگاهشان به این ورزش و توقعاتشان نزدیک می‌شود؛ توقعاتی که ایدئال زندگی یک دختر ایرانی را در ازدواج و فرزندداشتن و کار در آشپزخانه می‌داند. این چشم‌انداز برخی از دختران را به جای روحیه همگر کردن نگاه اطرافیان‌شان به سوی هدفی بزرگ در واکنشی افراطی به سوی جدایی و دورشن از هر

گونه احساس تعلق و همبستگی واداشته است. کار روان‌شناس همراه با چشم/ دوربین با جلسه‌های مشاوره و گفت‌وگو در دوردکن این تصورات غلط به احساس پذیرفته‌شدن درونی و سپس پذیرش بیرونی موجب رشد کار تیمی دختران می‌شود. حالا مشکلات مالی تیم با برانگیختن حس ملی در مخاطبان فضاهای مجازی و حمایت گروه‌های خاص قابل حل به نظر می‌رسد. فیلم باز هم چگونگی حل‌شدن این مشکلات را نشان نمی‌دهد و تیم پیش‌تر ازدواج کرده‌اند و توانسته‌اند مردان‌شان را در مسیر هدف ورزشی‌شان قرار دهنه نشان می‌دهد تا جایی که مردهای جوان در کنار همسر جوان‌شان برای موفقیت هر روز آنها کمک می‌کنند. فیلم از چالش‌های نگاه حذفی به ورزش دختران در سطح جامعه و عدم انعکاس ورزش آنها در رسانه‌های عمومی و امکان مهاجرت یا پناهنده‌گی برخی از آنها در سال‌های اخیر سخنی نمی‌گوید. از ورود به دنیای شخصی‌تر گفتار خاموش دختران و حرف‌های درگوشی‌شان خبری نیست؛ ازاین‌رو آنها همواره کمی در نقاب باقی می‌مانند. محدودیت‌هایی که فرضا با سپردن دوربین به یکی از اعضای تیم در میان جمع دختران می‌شد به آن پوشش‌دهه شده. درحال‌حاضر تضاد رفتار شخصیت‌ها مقابل دوربین و خارج از قاب آشکار نمی‌شود. فیلم صحنه‌های حساس مسابقه در بازی‌های آسیایی با کشور‌های چین، کره، هند و ژاپن را نه به‌صورت یک گزارش ورزشی که به‌صورت مقابله نزدیک صداها و نفس‌ها و فریاده‌ها و برخورد‌ها نشان می‌دهد، انگار بیشتر با مواجهه‌های درونی در هر یک از ورزشکاران ایرانی با خود روبه‌رو هستیم تا مسابقاتی بیرونی در مقابل تماشاگران خارجی. همچنین از انعکاس موفقیت‌های تیم هاکی دختران ایران در رسانه‌های خارج از کشور چیزی نمی‌گوید. فیلم «جایی برای فرشته‌ها نیست» با نگاهی محافظه‌کارانه، گامی است به سوی نشان‌دادن برخی از سرخوردگی‌های روحی ورزش دختران هاکی ایران و با این همه موفقیت‌شان در سطح جهانی در شکوت خبری رسانه‌ای این سال‌ها.